

מ"ת 27038/08/23 - מדינת ישראל נגד חאתם וערי

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 27038-08-23 מדינת ישראל נ' וערי
תיק חיצוני: 317720/2023

בפני מבקשת נגד משיב
כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל
חאתם וערי

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים, בכללם מעצר בית מלא בפיקוח אנושי הדוק, לצד ערבויות. במקביל להגשת הבקשה הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), פציעה כשהעברין מזויין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, ותקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין.
2. ביום 20.7.2023 הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב, לאחר שנעצר בגין האירוע נשוא הבקשה. במסגרת החלטתו ציין בית המשפט בעניינו של המשיב את הדברים הבאים: "מסמכים שסומנו מב'2-מב/4 המלמדים כי הוא לא היה מחולל האירוע, ומסמך שסומן מב'8 בעמוד 2, שלושת השורות האחרונות יש לתמוך בגרסתו של המשיב ביחס למעשיו במקום. בנסיבות אלו התשתית הראייתית אינה גבוהה ובהתאם גם מידת המסוכנות אשר מאפשרת שחרור לחלופה"
3. המשיב שוחרר בתנאים של התייצבות לחקירה או משפט, מעצר בית מלא עד ליום 26.7.2023 בשעה 14:00, איסור יצירת קשר עם כל אדם שנכח באירוע עד ליום 20.8.2023, וחתימה על ערבות והפקדה. על החלטה זו הוגש ערר מטעם המדינה שנדחה ביום 21.7.2023, תוך שבית המשפט מציין בהחלטתו, כי אין חשד סביר למעורבות המשיב בפגיעות החמורות שנגרמו באירוע או היותו דומיננטי באירוע. הוסף, כי המדובר במשיב כבן 47 נעדר רישום פלילי.
4. מאז חלף פרק זמן של כחודש ימים, כאשר הבקשה וכתב האישום הוגשו רק ביום 11.8.2023. במועד זה התבקש בית המשפט להורות על מעצרו של המשיב בתנאי מעצר בית, ואולם דחה את הבקשה. בית המשפט ציין, כי המשיב שוהה בביתו משך כ-17 יום, ועל כן יותר ההחלטה בעניין זה למותב שידון בבקשה, לאחר שתינתן להגנה האפשרות לעיין ולהעתיק את חומרי החקירה.
5. במהלך הדיון שהתקיים בפני, ובמענה לשאלות אותן הפנית לנציג המבקשת, לא התקבלה תשובה ברורה אודות הטעם בגינו כתב האישום הוגש בשיהוי ניכר, ולאחר שתנאי המעצר שנקבעו במסגרת מעצר הימים, פקעו עוד ביום

26.7.2023.

6. בהתאם להסכמה עיינתי בתמצית החומר הראייתי אליו הפנו הצדדים, ועל בסיס מסד ראייתי זה ניתן לקבוע כי קיים כרסום ראייתי אשר אינו מצדיק להורות כעת על השבתו של המשיב לתנאים של מעצר בית, כפי שמתבקש הדבר.
7. עיון בסרטון המתעד את האירוע מלמד, כי חלקו של המשיב באירוע תואם את אותן קביעות אליהן הגיעו בתי המשפט בהחלטותיהם עוד בשלב מעצר הימים, ואף לטענת נציג המבקשת, המשיב לא הוא שביצע את העבירות החמורות שבכתב האישום, והן מיוחסות לו מכוח דיני השותפות. ואולם, עיון בחומרים הראייתיים שהוצגו לעיוני בהסכמה, אין בו כדי לבסס מסקנה ברורה ומספקת בהקשר זה. במסגרת הסרטון נצפה המשיב עומד משך זמן רב כאשר הוא אינו מעורב כלל בהתרחשות האלימה, כאשר בשלב מסוים יורד המתלונן במדרגות מהקומה העליונה ומתיז גז לעבר כלל הנוכחים במקום. לטענת המבקשת, המשיב הוא שהזמין את המעורבים למקום (סעיף 2 לפרק העובדות בכתב האישום). ואולם, מקריאת הודעתו של המשיב אליה הופניתי על ידי נציג המבקשת, אתקשה לבסס מסקנה ברורה ביחס לכך. (ראו: הודעה מיום 30.7.2023 שעה 15:37 שורות 28 ואילך). בסופו של דבר, המשיב, ולא המתלונן, הוא שמציין כי בעט באחרון באזור חלציו. (הודעה מיום 20.7.2023 שעה 10:51 שורות 87-88).
8. נוכח טעמים אלו, ניתן לטעמי לבסס כנגד המשיב עבירת אלימות, ואולם כזו המצויה ברף חומרה נמוך מאותן עבירות המיוחסות לו בכתב- האישום.
9. המשיב כבן 47 נעדר רישום פלילי, ומאז האירוע שווה כאמור בביתו, מקום התרחשות האירוע האלים. בעת הזו, ומשחלף פרק זמן משמעותי מבלי שהאירוע ניצת שוב, אין לטעמי הצדקה להורות על השבתו למעצר בית, אף מטעמים אלו, שכן אם היה בכך טעם, היה נכון לעשות כן בסמוך לאירוע, ולא כעת.
10. בנסיבות האמורות יש להותיר את תנאי השחרור שנקבעו במסגרת מעצר הימים על כנם, ועד לתם ההליך המשפטי, תוך עיבויים, נוכח הגשתו של כתב האישום.
11. בנסיבות האמורות אורה כדלקמן:

- א. הפקדה בסך 2000 ₪ נוספים, להבטחת תנאי השחרור שנקבעו ביום 20.7.2023. ההפקדה תיעשה עד ליום 27.8.2023 שעה 13:00.
- ב. ערבות צד ג' נוספת בסך 10,000 ₪ אשר תוכל להיעשות עד ליום 27.8.2023 שעה 13:00.
- ג. ערבות עצמית בסך 5000 ₪. רשמתי לפני את התחייבות המשיב בע"פ.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ז' אלול תשפ"ג, 24 אוגוסט 2023, במעמד הצדדים.

עמוד 2

